

Arrest

nr. 197 438 van 4 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. GOSTEK
Keizer Karellaan 584/9
1082 SINT-AGATHA-BERCHEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 21 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. UMWALI loco advocaat E. GOSTEK en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U werd geboren op 18-11-1976 in Freetown, Sierra Leone. U bent etnisch Igbo en u bent christen. U woonde in Freetown in Sierra Leone. U ging niet naar school in Sierra Leone. Uw vader is afkomstig uit Delta State, Nigeria en verhuisde van Nigeria naar Sierra Leone voorafgaand aan uw geboorte. Uw vader was chauffeur te Sierra Leone, en stierf in het jaar 1980 ten gevolge van een verkeersongeluk. U had een broer, C., die werkte voor het Sierra Leoons leger, en stierf tijdens een missie in Liberia. Uw moeder overleed ten gevolge van kanker.

U verliet Sierra Leone in het jaar 2003, omdat u er niemand meer had. U reisde via Libië naar de Middellandse Zee, en nadien per boot naar Italië, waar u asiel vroeg en een tijdelijk verblijfsdocument verkreeg. In juli 2008 huwde u te Ravena te Italië met J. U., met wie u 5 kinderen kreeg. U verklaart de Sierra Leoneanse nationaliteit te bezitten, maar na het huwelijk met uw Nigeriaanse vrouw in Italië heeft u ook de Nigeriaanse nationaliteit verworven. Uw vrouw verliet in april 2013 Italië en kwam naar België. Ze beschikt te België over een geldige verblijfsvergunning, omdat ze de moeder is van een Belgisch kind (°mei 2013). U reisde vanaf 2013 op en af tussen België en Italië. Rond 2016 besloot u zich definitief te vestigen in België. U reisde reeds meermaals naar Nigeria, de laatste keer was in de loop van het jaar 2014. Tijdens een van uw bezoeken aan Nigeria sloot u zich aan bij de partij 'Indigenous People of Biafra' (verder: IPOB), en nam u er deel aan een manifestatie te Agbor in Delta State, in het jaar 2014. U kreeg te België reeds een bevel om het grondgebied te verlaten op 22-11-2015 en op 05-05-2017. U gaf geen gevolg aan de bevelen om het grondgebied te verlaten. Op 22-11-2015 werd u zonder geldig vervoersbewijs op de bus aangesproken door controleurs van De Lijn in Sint-Niklaas. U verklaarde toen dat u sinds een 5-tal jaar gescheiden bent van uw vrouw en dat u zo'n drie maanden eerder toegekomen was vanuit Italië. U werd opgepakt op 01-04-2017 na een winkeldiefstal in Brasschaat. U werd nogmaals gearresteerd op 05-05-2017 na een winkeldiefstal. U werd nogmaals opgepakt door de politie op 23-08-2017 terwijl u kranten aan het bedelen was in Schoten, zonder in het bezit te zijn van een arbeidsvergunning, noch in het bezit van een geldig paspoort of visum. U bent in het bezit van een geldig Nigeriaans paspoort, uitgegeven in Brussel op 20-01-2016 en geldig tot 18-01-2021. U werd geïnterviewd op 31-10-2017 in het centrum Caricole door een vertegenwoordiging van de Nigeriaanse diplomatieke post in België, in aanwezigheid van een attaché van de Dienst Vreemdelingenzaken, waarna een laissez-passer afgeleverd werd waarmee u naar Nigeria kan reizen. Een terugkeer naar Italië werd geweigerd op 14-11-2017 aangezien uit een antwoord van de Italiaanse autoriteiten op 14-11-2017 blijkt dat uw verblijfsvergunning niet langer geldig is. Er werd een repatriëring naar Nigeria voorzien op 25-11-2017, maar deze werd afgelast wegens verzet. Op 28/11/2017 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaarde een terugkeer naar Nigeria te vrezen omdat u vreest te zullen worden gearresteerd en vermoord worden door de Nigeriaanse autoriteiten, omdat u lid bent van IPOB.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

U gevraagd welke nationaliteit u heeft (gehoorverslag CGVS, p. 3), verklaarde u dat u de Nigeriaanse nationaliteit heeft, en uw vader van Nigeria afkomstig is. U gevraagd of u de Sierra Leoneanse nationaliteit heeft, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u de Nigeriaanse nationaliteit gebruikt. U gevraagd of u dan de Sierra Leoneanse nationaliteit heeft, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u geen paspoort heeft, en dat uw vader van Nigeria naar Sierra Leone verhuisde. U gevraagd of u de dubbele nationaliteit heeft, antwoordde u ontkennend. Deze verklaringen zijn allesbehalve aannemelijk, noch geloofwaardig. Immers, u bent geboren en getogen te Sierra Leone, bent het kind van een Sierra Leoneanse moeder, en u woonde te Sierra Leone van 1976 tot 2003. Dit gegeven zijnde, kan geenszins ingezien worden waarom u op heden niet langer over de Sierra Leoneanse nationaliteit zou beschikken, ongeacht de vraag of u al dan niet ook de Nigeriaanse nationaliteit heeft verworven na uw huwelijk. Uw verklaringen afgelegd op het CGVS zijn voorts allesbehalve coherent met uw verklaringen afgelegd tijdens het interview voor een vertegenwoordiger van de Nigeriaanse ambassade op 15-09-2017. Daar verklaarde u dat u wél de Sierra Leoneanse nationaliteit heeft, maar dat u gehuwd bent met een Nigeriaanse vrouw, en vervolgens die nationaliteit heeft overgenomen [zie informatie in administratief dossier]. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, zegt de Sierra Leoneanse wet sinds 2006 dat burgers de dubbele nationaliteit kunnen hebben en hun Sierra Leoneanse nationaliteit kunnen behouden of opnieuw kunnen verkrijgen wanneer ze daarnaast ook de nationaliteit van een ander land hebben verkregen. Verder blijkt dat men de Sierra Leoneanse nationaliteit kan verkrijgen via de moeder. U verklaarde tijdens het gehoor op de DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) dat uw moeder de Sierra Leoneanse nationaliteit heeft (zie 'Verklaring DVZ', punt 13). U verklaarde u ook geboren te zijn in Freetown [Sierra Leone] (gehoorverslag CGVS, p. 3).

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat u nog steeds over de Sierra Leoneanse nationaliteit beschikt of kan beschikken.

U gevraagd waarom u vertrokken bent uit Sierra Leone (gehoorverslag CGVS, p. 13), verklaarde u dat [u vertrokken bent] omdat u alleen was, dat u geen ouders meer hebt, dat vader F. [een priester] voor u zorgde en hij later gestorven is. U gevraagd of u alle redenen heeft vermeld waarom u Sierra Leone verlaten heeft, verklaarde u herhalend dat u alleen was, dat de priester stierf en u niemand meer had (gehoorverslag CGVS, p. 14). Het dient opgemerkt te worden dat u **geen vrees voor vervolging inroept ten opzichte van, dan wel gewag maakt van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in, Sierra Leone. Er kan dan ook niet ingezien worden waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Sierra Leone, eerder dan het indienen van een verzoek om internationale bescherming, omwille van een vrees die u koestert ten aanzien van Nigeria.** Het principe van internationale bescherming wordt immers gekenmerkt door een subsidiair karakter ten aanzien van de in het land van herkomst of nationaliteit aanwezige beschermingsmogelijkheden. Dit principe impliceert dan ook dat u – binnen de grenzen van het redelijke – al het mogelijke doet opdat u bescherming zou worden geboden door de autoriteiten van het land waarvan u afkomstig bent en waarvan u de nationaliteit bezit. Gezien bovenstaande vaststellingen – waaruit blijkt dat u afkomstig bent uit Sierra Leone, en dat u zowel de Nigeriaanse als Sierra Leoneanse nationaliteit bezit – dient vastgesteld dat aan deze vereiste niet voldaan is.

Wat betreft de door u geopperde vrees in geval u naar Nigeria zou worden teruggeleid, dienen volgende vaststellingen gedaan.

U gevraagd wat u vreest bij terugkeer naar Nigeria, verklaarde u dat uw vader is weggegaan uit Nigeria door de burgeroorlog, dat het probleem er dan niet meer was, maar dat ene 'K. N.' vier jaar geleden terug ging naar Nigeria om opnieuw te vechten voor onafhankelijkheid in Biafra. U gevraagd wat uw link is met Biafra, verklaarde u dat uw staat Delta State is, Agbor. U gevraagd wat u vreest als u terugkeert naar Nigeria, verklaarde u dat die man [K. N.] Biafra wil verenigen, dat hij wil vechten voor de onafhankelijkheid en dat hij Biaframensen in het buitenland opriep om voor de onafhankelijkheid te komen strijden. U nogmaals gevraagd wat u persoonlijk vreest bij een terugkeer naar Nigeria, verklaarde u vaagweg dat uw familie 'sterke leden' zijn van Biafra, dat uw familie daar is, dat ze weten dat u in Italië woonde en dat IPOB, 'Indigenous People of Biafra', de mensen opriep om naar huis te komen en te vechten, toen u naar Nigeria ging in 2014. U verklaarde verder dat ze een referendum planden toen u in Nigeria was (gehoorverslag CGVS, p. 15), dat de Biafra-staten moesten samenkomen om voor een andere onafhankelijkheid te vechten en dat uw naam geregistreerd werd door K.. U gevraagd of u problemen had toen u in 2014 in Nigeria was, verklaarde u dat er geen probleem was, maar dat het grote probleem vroeg [begin] dit jaar begonnen is, dat 'ze' naar de rechtbank gingen en onafhankelijkheid willen. U verklaarde nog later (gehoorverslag CGVS, p. 17) dat er geen problemen waren toen u terugkeerde naar huis [Nigeria], dat er geen gevechten waren, maar dat de president nu heeft aangekondigd dat ze de Biafra moeten arresteren en dat ze 5000 mensen doden. U gevraagd of u meedeed aan betogingen voor IPOB, verklaarde u – vaagweg – dat u niet ging naar de betoging eerder dit jaar, dat u wel van plan was te gaan, maar dat u zich bedacht toen u nieuws hoorde over wat er gebeurd was op de manifestatie – een verklaring die geenszins logisch is, gezien u logischerwijze pas na het plaatsvinden van deze manifestatie, vernomen kan hebben wat er eventueel gebeurde op deze manifestatie, en dit derhalve niet de reden kan zijn waarom u er van zou hebben afgezien deel te nemen aan deze manifestatie. U gevraagd of u ooit effectief deelnam aan een betoging van of voor IPOB, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u nooit heeft meegedaan, dat u hen zou vervoegen in het leger, maar dat u zich bedacht toen u hoorde wat er gebeurd was. U geconfronteerd met het feit dat u tijdens het interview, afgenomen door een medewerker van de DVZ, verklaarde dat u 2 keer deelnam aan betogingen, en u nu zegt dat u niet heeft deelgenomen, zei u dat er manifestaties waren in 2013 en 2014, en er toen geen probleem was, geen gevechten, dat het een vredevolle betoging was, maar dat 'de betoging van nu' leidde tot gevechten. U gevraagd waar en wanneer die betoging was waar u aan deelnam, verklaarde u dat het in Agbor, Delta State in 2014 was, dat het vredig was en er geen gevechten waren. U gevraagd hoe u wist dat er een manifestatie was, verklaarde u dat u het online ziet (gehoorverslag CGVS, p. 18). U gevraagd naar de website, antwoordde u "www.biafra's-ipob-deltastate", een website die evenwel niet terug te vinden valt. U gevraagd of de Nigeriaanse autoriteiten weet hebben van uw deelname aan die manifestatie, antwoordde u eerst "geen idee", waarna u verklaarde dat ze dat wel weten in Nigeria, hetgeen weinig coherent is met uw eerste antwoord. U gevraagd hoe ze dat weten, verklaarde u vaagweg dat ze overal politie en soldaten hebben. U gevraagd waarom u dat denkt [dat de Nigeriaanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw deelname aan deze manifestatie], verklaarde u dat ze weten van welke staat u komt, dat ze 'uw details' zullen kennen aan de hand van uw Nigeriaans paspoort, en ze het zullen weten als u naar Nigeria gaat.

U gevraagd of er op u paspoort staat dat u van Deltastaat afkomstig bent, antwoordde u bevestigend. U gezegd dat dat niet op de kopie van uw paspoort staat, verklaarde u dat ze dat op de paspoorten zetten, niet op de eerste pagina's, maar dat ze dat op de computer zullen zien als u naar Nigeria gaat. U gezegd dat u van Freetown [Sierra Leone] komt en u daar geboren, verklaarde u dat u daar geboren bent maar u de Nigeriaanse nationaliteit heeft. U gevraagd hoe het dan kan dat ze in uw paspoort zouden zien dat u afkomstig zou zijn uit Delta State – gezien dit geenszins het geval is, en u geboren bent in Freetown, Sierra Leone [waar u woonde vanaf uw geboorte in het jaar 1976, tot uw vertrek uit Sierra Leone in 2003], verklaarde u dat het uw geboorteplaats is, maar dat je moet zeggen van waar je afkomstig bent, alvorens ze je een Nigeriaans paspoort geven. U gezegd dat de beweerde herkomst van uw vader uit Delta State, nog geen bewijs is van deelname aan die manifestatie, zelfs indien het zo zou zijn dat uw paspoort/dossier vermeldt dat uw vader van Delta State afkomstig is, verklaarde u, zonder meer, dat ze dat weten. U gevraagd hoe ze dat weten, verklaarde u dat ze een lijst van de Biafra's hebben. U gevraagd hoe u op die lijst zou staan aangezien u geboren bent in Sierra Leone, verklaarde u dat u geregistreerd lid was, dat u zich in 2014 registreerde bij IPOB om jullie eigen documenten te hebben als de Nigeriaanse overheid jullie wil vrijstellen [erkennen als onafhankelijke staat] (gehoorverslag CGVS, p. 18). U gevraagd hoe de Nigeriaanse autoriteiten die lijst zouden hebben, verklaarde u vaagweg dat ze de kaart hebben, dat de politie iedereen kent, dat ze de staten kennen, dat ze jullie namen hebben. **Het dient vastgesteld dat u blijft steken in vage, algemene beweringen, die u op geen enkele wijze concreet weet te maken.** U gevraagd waarom de Nigeriaanse autoriteiten u zouden viseren, een kleine vis, verklaarde u – uiterst vaag – dat 'jullie zouden moeten vechten als de tijd komt'. U kan voorts geenszins uitleggen hoe u aan de informatie komt dat er een betoging was; u verwijst naar een website die niet bestaat [hoewel de website van IPOB gewoonweg [www. ipob.org](http://www.ipob.org) is], hetgeen ernstige vragen doet rijzen met betrekking tot de vraag of u zich überhaupt ooit inzette voor de beweging IPOB. Uw verklaring dat de Nigeriaanse autoriteiten zouden weten dat u aan een betoging meegedaan heeft omdat er in 'uw Nigeriaans dossier' zou staan dat u afkomstig bent van Delta State (wat overigens niet vermeld staat op de kopie van uw paspoort, zie documenten in administratief dossier), is onwaarschijnlijk aangezien dit nog niet aantoonbaar is dat u werkelijk heeft meegedaan aan enige betoging, dan wel dat u enige politieke activiteiten zou uitoefenen, of lid zou zijn van IPOB.

Hoedanook dient vastgesteld dat uw verklaringen over uw beweerde deelname aan manifestaties van IPOB te Nigeria, allesbehalve concreet of aannemelijk zijn. U legt geen bewijzen neer dat u deelgenomen heeft aan die betoging (gehoorverslag CGVS, p. 17). U vermeldde bovendien, tijdens het gehoor afgenomen door een medewerker van de DVZ, helemaal niets over uw beweerde reisjes naar Nigeria (zie 'Verklaring DVZ', punt 31, Plaatsen en landen van doorreis'), noch maakte u hiervan enig gewag wanneer gepeild werd naar uw vrees voor een deportatie naar Nigeria. U legt ter ondersteuning van deze beweringen evenmin enig bewijs of indicatie [paspoortstempels, vliegtuigtickets, foto's...] voor, die uw bewering, meermaals heen en weer naar Nigeria te zijn gereisd vanuit Europa, nog maar enigszins zou ondersteunen. Dit gegeven zijnde, kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u reeds meermaals op reis ging naar Nigeria- er lid zou zijn geworden van IPOB, en er in 2014 zou hebben deelgenomen aan een manifestatie van IPOB

Uw link met IPOB en uw link met de onafhankelijkheidsbeweging van de Biafra-staten in het algemeen kan bovendien in twijfel getrokken worden. U gevraagd of u een lid was van IPOB (gehoorverslag CGVS, p. 15), antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat alles begonnen is in de originestaat Agbor, Deltastaat. U gevraagd wat uw rol was in IPOB, verklaarde u – de vraag ontwijkend - dat jullie terug thuis moeten komen en vechten. U gevraagd hoe u een lid werd van IPOB, verklaarde u dat het een familiekwestie is, dat u van origine van Delta bent, dat uw staat Biafra-staat is, dat uw familie van Biafra is, dat het 'van origine' is. U nogmaals gevraagd of u een lid was van de partij IPOB, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat het de inheemse mensen zijn, dat het de achtergrond is van de familie, dat je je niet zomaar kan aansluiten, en dat ze je naar je familie kijken (gehoorverslag CGVS, p. 16). U gevraagd sinds wanneer u lid was van IPOB, verklaarde u vaagweg en geenszins een concreet antwoord biedend op de, uiterst eenvoudige, vraag die u werd gesteld, dat het van familie-origine is, dat jullie geboren zijn als "Biafra's", dat uw vader Biafra was en dat het een origine is, dat jullie zo geboren zijn en het niet zoals een registratie is. **U verwijst telkens naar het feit dat uw familie van Deltastaat is, maar u kan geenszins concreet maken dat u effectief een lid was van de partij IPOB - u lijkt zelfs te suggereren dat iedereen die afkomstig is uit de Biafra-regio automatisch lid zou zijn van de beweging IPOB – uit uw verklaringen komt naar voren dat u het verschil niet lijkt in te zien tussen enerzijds de federale deelstaten in Nigeria, die samen 'Biafra' worden genoemd, en anderzijds de politieke beweging IPOB, opgericht in het jaar 2012, die strijdt naar**

onafhankelijkheid van deze Nigeriaanse federale deelstaten. U gevraagd wanneer de IPOB werd opgericht (gehoorverslag CGVS, p. 20), verklaarde u dat “het bestaat sinds het begin”. U gevraagd sinds wanneer het bestaat, verklaarde u dat het lang geleden is opgericht, dat het een naam is voor Biafra. U gevraagd hoelang het bestaat, verklaarde u “lange tijd geleden”. U gevraagd of u al geboren was, verklaarde u “voor ik geboren was”. U gevraagd of IPOB al bestond voor u geboren was, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat het al bestond. U gevraagd of uw vader lid was van IPOB, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat ze leden zijn van Biafra. U nogmaals gevraagd of uw vader lid was van de partij IPOB, verklaarde u dat hij een lid was van Biafra, dat ze het Biafra-soldaten noemen. U nogmaals gevraagd of hij een lid was van IPOB, verklaarde u dat hij Biafra was. U gevraagd of IPOB ook een partij is, verklaarde u dat het geen partij is, maar dat het een inheemse naam is, dat het voor Biafra staat. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is **IPOB een separatistische beweging die opgericht is in 2012.** U beseft niet dat IPOB een beweging of partij is en verwijst slechts naar de betekenis van de naam, namelijk de ‘inheemse inwoners van Biafra-regio’ [‘Indigenous People of Biafra’]. U verklaarde op het einde van het gehoor dat u eerst de intentie had om te gaan vechten voor IPOB (gehoorverslag CGVS, p. 24). U had ook al eerder verklaard dat u van plan was om naar een nieuwe betoging dit jaar te gaan in Nigeria (zie supra). Dat u dan verklaart dat IPOB geen partij is, maar slechts kan zeggen dat het staat voor de ‘inheemse mensen van Biafra’, en dat het al bestond voorafgaand uw geboorte, doet ernstig afbreuk aan uw beweerdte linken met IPOB, en uw beweerdte activisme voor deze beweging – u beseft immers niet eens dát het ene politieke beweging is. Het is geenszins onredelijk te verwachten dat u meer zou weten over de beweging IPOB, aangezien dit de kern van uw asielrelaas raakt en gezien u verklaarde dat u bereid was te gaan vechten voor IPOB.

Gegeven deze vaststellingen, kan er niet het minste geloof worden gehecht aan het door u voorgehouden lidmaatschap van, en activisme en sympathie voor, de beweging IPOB in Nigeria.

U gevraagd of er naast IPOB nog andere partijen, bewegingen of organisaties zijn die streven naar een onafhankelijk Biafra, verklaarde u dat het IPOB is die vecht voor onafhankelijk, dat u niets weet over anderen (gehoorverslag CGVS, p. 20). U nogmaals gevraagd of er andere partijen, bewegingen of organisaties zijn die streven naar een onafhankelijk Biafra, verklaarde u dat er “andere geheime genootschappen zijn”, maar dat ze hun gezicht niet tonen (gehoorverslag CGVS, p. 21). U gevraagd of u weet wat MASSOB is, verklaarde u dat u er niets over weet. U gevraagd of u het niet kent, verklaarde u dat het lang geleden is dat u Nigeria heeft verlaten, dat u weet dat er geheime bewegingen zijn die vechten in Nigeria. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is MASSOB een andere separatistische beweging in Biafra. Indien de onafhankelijkheid van de Biafra-regio u werkelijk zo na aan het hart ligt, is het opmerkelijk dat u deze beweging helemaal niet herkent bij naam.

Gegeven bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat u uw beweerdte sympathie en inzet voor het onafhankelijkheidsstreven van de regio Biafra in Nigeria in het algemeen, allesbehalve aannemelijk wist te maken. Er kan aan deze dan ook geen geloof worden gehecht.

Tot slot dient de extreme laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming te worden opgemerkt. U verklaarde dat u in 2015 naar België kwam (gehoorverslag CGVS, p. 12). U gevraagd waarom u pas in november 2017 asiel aanvraagde, verklaarde u dat u aan het werken was toen de politie u arresteerde, dat u hier [in België] bent omwille van uw kinderen en dat u terug naar Italië moet om uw documenten te vernieuwen. U nogmaals gevraagd waarom u zolang heeft gewacht om asiel aan te vragen, verklaarde u dat u in Italië asiel aanvraagde en soms heen en weer reist tussen België en Italië. Uit een brief van de Italiaanse autoriteiten van 14-11-2017 [zie informatie in het administratief dossier] blijkt echter dat u een verblijfsvergunning in Italië kreeg op basis van uw kinderen die destijds in België woonden [en dus niet op basis van internationale bescherming voor een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade]. Verder blijkt ook uit politieverlagen dat u al een eerste keer opgepakt werd in België op 22-11-2015. **Het feit dat u dan pas na 2 jaar in België besluit asiel aan te vragen, na enkele keren opgepakt te zijn door de politie, en nadat er reeds een repatriëring was georganiseerd; is volstrekt niet verenigbaar is met een ‘gegronde vrees voor vervolging’, noch met een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’.**

Wat betreft uw wens om samen te blijven met uw kinderen in België, dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure – een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van de procedure familiehereniging.

U legde geen documenten neer.

Met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Nigeria, kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Delta te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Delta actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de veiligheidssituatie in Sierra Leone, dient vastgesteld dat er het CGVS over geen enkel element beschikt waaruit zou blijken dat er in Sierra Leone sprake is van een gewapend conflict.

Gelet op het voorgaande, kan er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Verzoeker benadrukt hierbij dat uit zijn verklaringen duidelijk blijkt dat hij initieel niet van plan was om in België te blijven, waardoor hij dan ook niet eerder een asielaanvraag heeft ingediend. Daarenboven heeft hij aangegeven dat hij van plan was om mee te strijden voor de onafhankelijkheid van de Biafra's en om dit te verwezenlijken wel degelijk heeft deelgenomen aan betogingen en manifestaties, evenals contacten heeft gelegd met zijn landgenoten. Hij vervolgt dat van zodra de Biafra's onafhankelijkheid zouden hebben verworven hij naar Nigeria zou zijn gegaan om zich aldaar te vestigen, doch dat de separatie niet heeft plaatsgevonden. Verzoeker stelt evenwel dat hij inmiddels bekend staat als onafhankelijkheidsstrijder en geenszins veilig kan verblijven in Nigeria.

Hij hekelt voorts dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hem verwijt geen onderscheid te kunnen maken tussen de benaming voor de deelstaten enerzijds en de benaming voor de beweging anderzijds. In dit verband onderstreept verzoeker dat alle Biafra-mensen logischerwijze een eigen land en eigen regeringssysteem willen hebben en het dus niet zo is dat omdat men geen lid is van de politieke beweging, dat men geen separatie wil. Daarnaast stelt verzoeker niet te kunnen terugkeren naar Sierra Leone omdat hij geen enkele band of geen enkel aanknopingspunt heeft met het land behoudens het feit dat hij daar geboren is. Te meer nu Sierra Leone vorige zomer getroffen werd door modderstromen waarbij veel mensen om het leven zijn gekomen en er nog steeds een vrees heerst voor een nieuwe ramp en een zeker risico op het uitbreken van cholera. Verzoeker volhardt in zijn asielmotieven en benadrukt met klem dat hij onmogelijk kan terugkeren naar noch Nigeria, noch Sierra Leone en nood heeft aan internationale bescherming.

In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 4, 15 en 18 Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), herhaalt verzoeker dat hij niet kan terugkeren naar Nigeria en Sierra Leone en bijgevolg zeker in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

In een vierde middel beroept verzoeker zich op de schending van de zorgvuldigheidsplicht vermits het bestuur bijzonder onzorgvuldig tewerk is gegaan en zijn asielaanvraag niet met de nodige ernst onderzocht heeft.

In een vijfde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij nog steeds over de Sierra Leoneanse nationaliteit beschikt of kan beschikken; (ii) hij geen vrees voor vervolging inroept ten opzichte van Sierra Leone en niet kan worden ingezien waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Sierra Leone; (iii) verzoeker zijn vrees voor vervolging in geval hij naar Nigeria zou worden teruggesteerd niet aannemelijk maakt vermits (1) hij blijft steken in vage, algemene beweringen die hij op geen enkele wijze weet concreet te maken en zijn verklaringen omtrent de reden waarom de Nigeriaanse autoriteiten hem zouden viseren ongeloofwaardig zijn, (2) hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen over zijn beweerd deelname aan manifestaties van 'Indigenous People of Biafra' (hierna: IPOB) te Nigeria allesbehalve concreet of aannemelijk zijn, hij geen bewijzen neerlegt over zijn deelname aan die betoging en hij op de Dienst Vreemdelingenzaken helemaal geen melding maakt van zijn beweerd reizen naar Nigeria en hij ook deze bewering op geen

enkele wijze staat en derhalve dient te worden vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering als zou hij meermaals op reis zijn gegaan naar Nigeria – er lid zou zijn geworden van IPOB en er in 2014 zou hebben deelgenomen aan een manifestatie van IPOB en (3) verzoekers link met IPOB en zijn link met de onafhankelijkheidsbeweging van de Biafra-staten in het algemeen in twijfel kan worden getrokken vermits hij steeds verwijst naar het feit dat zijn familie van Deltastaat is, maar geenszins concreet maakt dat hij effectief een lid was van de IPOB-partij, uit zijn verklaringen bovendien naar voor komt dat hij het verschil niet lijkt in te zien tussen enerzijds de federale deelstaten in Nigeria (samen Biafra genoemd) en anderzijds de politieke beweging IPOB (opgericht in 2012, die strijdt naar onafhankelijkheid van deze Nigeriaanse federale deelstaten) en geen enkele andere partij, beweging of organisatie kent die streeft naar een onafhankelijk Biafra; (iv) verzoekers extreem laattijdige verzoek om internationale bescherming volstrekt niet verenigbaar is met een gegronde vrees voor vervolging; (v) verzoeker zich voor wat betreft zijn wens om samen te blijven met zijn kinderen in België dient te richten tot de geëigende procedures en (vi) verzoeker geen documenten neerlegt ter staving van zijn asielaanvraag.

2.3.2.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167 477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164 298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163 358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163 357; RvS 21 september 2005, nr. 149 149; RvS 21 september 2005, nr. 149 148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169 217). Het derde middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 19 december 2017 (CG nr. 1719151), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.2.3. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, B.S. 4 oktober 1953. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet stipuleert:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (*Pb.L.* 30 september 2004, afl. 304, 12) kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *“land van herkomst”*. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats”* (artikel 2, k) van de voornoemde richtlijn.

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Met andere woorden gelden in geval van dubbele nationaliteit de beide landen als land van herkomst.

2.3.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooreerst dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij niet naar Nigeria zou kunnen worden teruggeleid omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Zo oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooreerst op goede gronden: *“U gevraagd wat u vreest bij terugkeer naar Nigeria, verklaarde u dat uw vader is weggegaan uit Nigeria door de burgeroorlog, dat het probleem er dan niet meer was, maar dat ene ‘K. N.’ vier jaar geleden terug ging naar Nigeria om opnieuw te vechten voor onafhankelijkheid in Biafra. U gevraagd wat uw link is met Biafra, verklaarde u dat uw staat Delta State is, Agbor. U gevraagd wat u vreest als u terugkeert naar Nigeria, verklaarde u dat die man [K. N.] Biafra wil verenigen, dat hij wil vechten voor de onafhankelijkheid en dat hij Biaframensen in het buitenland opriep om voor de onafhankelijkheid te komen strijden. U nogmaals gevraagd wat u persoonlijk vreest bij een terugkeer naar Nigeria, verklaarde u vaagweg dat uw familie ‘sterke leden’ zijn van Biafra, dat uw familie daar is, dat ze weten dat u in Italië woonde en dat IPOB, ‘Indigenous People of Biafra’, de mensen opriep om naar huis te komen en te vechten, toen u naar Nigeria ging in 2014. U verklaarde verder dat ze een referendum planden toen u in Nigeria was (gehoorverslag CGVS, p. 15), dat de Biafra-staten moesten samenkomen om voor een andere onafhankelijkheid te vechten en dat uw naam geregistreerd werd door K.. U gevraagd of u problemen had toen u in 2014 in Nigeria was, verklaarde u dat er geen probleem was, maar dat het grote probleem vroeg [begin] dit jaar begonnen is, dat ‘ze’ naar de rechtbank gingen en onafhankelijkheid willen. U verklaarde nog later (gehoorverslag CGVS, p. 17) dat er geen problemen waren toen u terugkeerde naar huis [Nigeria], dat er geen gevechten waren, maar dat de president nu heeft aangekondigd dat ze de Biafra moeten arresteren en dat ze 5000 mensen doden. U gevraagd of u meedeed aan betogingen voor IPOB, verklaarde u – vaagweg – dat u niet ging naar de betoging eerder dit jaar, dat u wel van plan was te gaan, maar dat u zich bedacht toen u nieuws hoorde over wat er gebeurd was op de manifestatie – een verklaring die geenszins logisch is, gezien u logischerwijze pas na het plaatsvinden van deze manifestatie, vernomen kan hebben wat er eventueel gebeurde op deze manifestatie, en dit derhalve niet de reden kan zijn waarom u er van zou hebben afgezien deel te nemen aan deze manifestatie. U gevraagd of u ooit effectief deelnam aan een betoging van of voor IPOB, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u nooit heeft meegedaan, dat u hen zou vervoegen in het leger, maar dat u zich bedacht toen u hoorde wat er gebeurd was. U geconfronteerd met het feit dat u tijdens het interview, afgenomen door een medewerker van de DVZ, verklaarde dat u 2 keer deelnam aan betogingen, en u nu zegt dat u niet heeft deelgenomen, zei u dat er manifestaties waren in 2013 en 2014, en er toen geen probleem was, geen gevechten, dat het een vredevolle betoging was, maar dat ‘de betoging van nu’ leidde tot gevechten. U gevraagd waar en wanneer die betoging was waar u aan deelnam, verklaarde u dat het in Agbor, Delta State in 2014 was, dat het vredig was en er geen gevechten waren. U gevraagd hoe u wist dat er een manifestatie was, verklaarde u dat u het online ziet (gehoorverslag CGVS, p. 18). U gevraagd naar de website, antwoordde u “www.biafra’s-ipob-deltastate”, een website die evenwel niet terug te vinden valt. U gevraagd of de Nigeriaanse autoriteiten weet hebben van uw deelname aan die manifestatie, antwoordde u eerst “geen idee”, waarna u verklaarde dat ze dat wel weten in Nigeria, hetgeen weinig coherent is met uw eerste antwoord. U gevraagd hoe ze dat weten, verklaarde u vaagweg dat ze overal politie en soldaten hebben. U gevraagd waarom u dat denkt [dat de Nigeriaanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw deelname aan deze manifestatie], verklaarde u dat ze weten van welke staat u komt, dat ze ‘uw details’ zullen kennen aan de hand van uw Nigeriaans paspoort, en ze het zullen weten als u naar Nigeria gaat. U gevraagd of er op u paspoort staat dat u van Deltastaat afkomstig bent, antwoordde u bevestigend.*

*U gezegd dat dat niet op de kopie van uw paspoort staat, verklaarde u dat ze dat op de paspoorten zetten, niet op de eerste pagina's, maar dat ze dat op de computer zullen zien als u naar Nigeria gaat. U gezegd dat u van Freetown [Sierra Leone] komt en u daar geboren, verklaarde u dat u daar geboren bent maar u de Nigeriaanse nationaliteit heeft. U gevraagd hoe het dan kan dat ze in uw paspoort zouden zien dat u afkomstig zou zijn uit Delta State – gezien dit geenszins het geval is, en u geboren bent in Freetown, Sierra Leone [waar u woonde vanaf uw geboorte in het jaar 1976, tot uw vertrek uit Sierra Leone in 2003], verklaarde u dat het uw geboorteplaats is, maar dat je moet zeggen van waar je afkomstig bent, alvorens ze je een Nigeriaans paspoort geven. U gezegd dat de beweerde herkomst van uw vader uit Delta State, nog geen bewijs is van deelname aan die manifestatie, zelfs indien het zo zou zijn dat uw paspoort/dossier vermeldt dat uw vader van Delta State afkomstig is, verklaarde u, zonder meer, dat ze dat weten. U gevraagd hoe ze dat weten, verklaarde u dat ze een lijst van de Biafra's hebben. U gevraagd hoe u op die lijst zou staan aangezien u geboren bent in Sierra Leone, verklaarde u dat u geregistreerd lid was, dat u zich in 2014 registreerde bij IPOB om jullie eigen documenten te hebben als de Nigeriaanse overheid jullie wil vrijstellen [erkennen als onafhankelijke staat] (gehoorverslag CGVS, p. 18). U gevraagd hoe de Nigeriaanse autoriteiten die lijst zouden hebben, verklaarde u vaagweg dat ze de kaart hebben, dat de politie iedereen kent, dat ze de staten kennen, dat ze jullie namen hebben. **Het dient vastgesteld dat u blijft steken in vage, algemene beweringen, die u op geen enkele wijze concreet weet te maken.** U gevraagd waarom de Nigeriaanse autoriteiten u zouden viseren, een kleine vis, verklaarde u – uiterst vaag – dat 'jullie zouden moeten vechten als de tijd komt'. U kan voorts geenszins uitleggen hoe u aan de informatie komt dat er een betoging was; u verwijst naar een website die niet bestaat [hoewel de website van IPOB gewoonweg [www. ipob.org](http://www.ipob.org) is], hetgeen ernstige vragen doet rijzen met betrekking tot de vraag of u zich überhaupt ooit inzette voor de beweging IPOB. Uw verklaring dat de Nigeriaanse autoriteiten zouden weten dat u aan een betoging meegedaan heeft omdat er in 'uw Nigeriaans dossier' zou staan dat u afkomstig bent van Delta State (wat overigens niet vermeld staat op de kopie van uw paspoort, zie documenten in administratief dossier), is onwaarschijnlijk aangezien dit nog niet aantoonbaar is dat u werkelijk heeft meegedaan aan enige betoging, dan wel dat u enige politieke activiteiten zou uitoefenen, of lid zou zijn van IPOB.*

Hoedanook dient vastgesteld dat uw verklaringen over uw beweerde deelname aan manifestaties van IPOB te Nigeria, allesbehalve concreet of aannemelijk zijn. U legt geen bewijzen neer dat u deelgenomen heeft aan die betoging (gehoorverslag CGVS, p. 17). U vermeldde bovendien, tijdens het gehoor afgenomen door een medewerker van de DVZ, helemaal niets over uw beweerde reisjes naar Nigeria (zie 'Verklaring DVZ', punt 31, Plaatsen en landen van doorreis'), noch maakte u hiervan enig gewag wanneer gepeild werd naar uw vrees voor een deportatie naar Nigeria. U legt ter ondersteuning van deze beweringen evenmin enig bewijs of indicatie [paspoortstempels, vliegtuigtickets, foto's...] voor, die uw bewering, meermaals heen en weer naar Nigeria te zijn gereisd vanuit Europa, nog maar enigszins zou ondersteunen. Dit gegeven zijnde, kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u reeds meermaals op reis ging naar Nigeria- er lid zou zijn geworden van IPOB, en er in 2014 zou hebben deelgenomen aan een manifestatie van IPOB".

In zoverre verzoeker in onderhavig verzoekschrift aanvoert dat hij heeft aangegeven dat hij van plan was om mee te strijden voor de onafhankelijkheid van de Biafra's en om dit te verwezenlijken wel degelijk heeft deelgenomen aan betogingen en manifestaties, evenals contacten heeft gelegd met zijn landgenoten en hij betoogt dat hij, van zodra de Biafra's onafhankelijkheid zouden hebben verworven, naar Nigeria zou zijn gegaan om zich aldaar te vestigen, doch dat de separatie niet heeft plaatsgevonden en hij zich niet veilig in Nigeria kan vestigen omdat hij inmiddels als onafhankelijkheidsstrijden bekend staat in Nigeria, merkt de Raad op dat hij in wezen niet verder komt dan het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van blote beweringen en het poneren van een vrees voor vervolging waarmee hij evenwel niet vermag voormelde pertinente motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Waar verzoeker voorts meent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te kort door de bocht gaat waar deze hem verwijt geen onderscheid te kunnen maken tussen de benaming voor de deelstaten enerzijds en de benaming voor de beweging anderzijds, nu het immers zo is dat alle Biafra-mensen logischerwijze een eigen land en eigen regeringssysteem willen hebben en het dus niet zo is dat omdat men geen lid is van de politieke beweging, dat men geen separatie wil, brengt hij geen enkel valabel argument bij om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen dienaangaande te verklaren of te weerleggen.

Zo wordt immers terecht opgemerkt dat verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat hij effectief een lid was van de IPOB-beweging vermits hij vage verklaringen aflegt over hoe en sinds wanneer hij precies lid zou zijn geworden van de partij en telkens verwijst naar het feit dat zijn familie afkomstig is van Deltastaat (administratief dossier, stuk 4, p. 15-16). Daarnaast kan verzoeker evenmin duiden wanneer de IPOB opgericht werd en verklaart hij zelfs dat de IPOB geen partij is, maar enkel een inheemse naam uitmaakt die voor Biafra staat (administratief dossier, stuk 4, p. 20). Dit alles leidt ertoe te besluiten dat allerminst geloof gehecht kan worden aan verzoekers voorgehouden lidmaatschap van en activisme en sympathie voor de IPOB-beweging in Nigeria.

Dat verzoeker bovendien niets weet over andere partijen, bewegingen of organisaties die streven naar een onafhankelijk Biafra en ook na de vraag of hij MASSOB – een andere separatistische beweging in Biafra – kent negatief moet beantwoorden (administratief dossier, stuk 4, p. 20-21), doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde sympathie en inzet voor het onafhankelijkheidsstreven van de regio Biafra in Nigeria in het algemeen.

Tot slot wijst de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht op verzoekers extreem laattijdige asielaanvraag. Verzoekers houding getuigt immers allerminst van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, *quod non in casu*. Hoewel verzoeker reeds in 2003 Sierra Leone verliet waarbij hij na een reis via Libië naar de Middellandse zee in Italië asiel aanvraagde en een tijdelijk verblijfsdocument verkreeg, vanaf 2013 op en af begon te reizen tussen België en Italië, in 2015 naar België kwam, vroeg hij in België slechts op 28 november 2017 asiel aan en dit nadat er reeds een repatriëring georganiseerd werd. De argumentatie in het verzoekschrift als zou verzoeker initieel niet van plan zijn geweest om in België te blijven, kan allerminst als afdoende verschuiving worden aanvaard en kan niet vergoelijken waarom hij al die tijd heeft nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die hem noopte Nigeria te verlaten, dan wel die hem verhindert ernaar terug te keren. Dit klemt des te meer daar deze reden verzoeker er niet van heeft weerhouden om in Italië asiel aan te vragen (administratief dossier, stuk 4, p. 13). Dat verzoeker zijn asielaanvraag pas veertien jaar na zijn aankomst in Europa doorzet en bovendien verschillende jaren illegaal in België verbleef waardoor hij niet kon uitsluiten bij een controle te worden aangehouden en het risico te lopen eventueel naar zijn Nigeria te worden gerepatriëerd, toont naar het oordeel van de Raad aan dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Verzoekers laattijdige asielaanvraag vormt aldus een contra-indicatie voor de ernst van door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling ondermijnt naar het oordeel van de Raad reeds de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste vrees. De argumentatie in het verzoekschrift kan deze appreciatie niet ombuigen.

2.3.2.5. Tevens dient te worden opgemerkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent zijn nationaliteit(en) gedurende het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enerzijds en gedurende het interview met een vertegenwoordiger van de Nigeriaanse ambassade op 15 september 2017 anderzijds (administratief dossier, stuk 11). Bovendien dient vastgesteld dat zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ongeloofwaardig zijn in het licht van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'). Dienaangaande overweegt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen op goede gronden als volgt: *“U gevraagd welke nationaliteit u heeft (gehoorverslag CGVS, p. 3), verklaarde u dat u de Nigeriaanse nationaliteit heeft, en uw vader van Nigeria afkomstig is. U gevraagd of u de Sierra Leoneanse nationaliteit heeft, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u de Nigeriaanse nationaliteit gebruikt. U gevraagd of u dan de Sierra Leoneanse nationaliteit heeft, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u geen paspoort heeft, en dat uw vader van Nigeria naar Sierra Leone verhuisde. U gevraagd of u de dubbele nationaliteit heeft, antwoordde u ontkennend. Deze verklaringen zijn allesbehalve aannemelijk, noch geloofwaardig. Immers, u bent geboren en getogen te Sierra Leone, bent het kind van een Sierra Leoneanse moeder, en u woonde te Sierra Leone van 1976 tot 2003. Dit gegeven zijnde, kan geenszins ingezien worden waarom u op heden niet langer over de Sierra Leoneanse nationaliteit zou beschikken, ongeacht de vraag of u al dan niet ook de Nigeriaanse nationaliteit heeft verworven na uw huwelijk.*

Uw verklaringen afgelegd op het CGVS zijn voorts allesbehalve coherent met uw verklaringen afgelegd tijdens het interview voor een vertegenwoordiger van de Nigeriaanse ambassade op 15-09-2017. Daar verklaarde u dat u wél de Sierra Leonese nationaliteit heeft, maar dat u gehuwd bent met een Nigeriaanse vrouw, en vervolgens die nationaliteit heeft overgenomen [zie informatie in administratief dossier]. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, zegt de Sierra Leonese wet sinds 2006 dat burgers de dubbele nationaliteit kunnen hebben en hun Sierra Leonese nationaliteit kunnen behouden of opnieuw kunnen verkrijgen wanneer ze daarnaast ook de nationaliteit van een ander land hebben verkregen. Verder blijkt dat men de Sierra Leonese nationaliteit kan verkrijgen via de moeder. U verklaarde tijdens het gehoor op de DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) dat uw moeder de Sierra Leonese nationaliteit heeft (zie 'Verklaring DVZ', punt 13). U verklaarde u ook geboren te zijn in Freetown [Sierra Leone] (gehoorverslag CGVS, p. 3).

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat u nog steeds over de Sierra Leonese nationaliteit beschikt of kan beschikken."

Gelet op het voorgaande dient te worden opgemerkt dat verzoeker; zelfs zo zou kunnen worden aangenomen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in Nigeria – *quod non* –, geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij Sierra Leone is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Immers, waar verzoeker aanvoert niet te kunnen terugkeren naar Sierra Leone omdat hij geen enkele band of geen enkel aanknopingspunt heeft met het land behoudens het feit dat hij daar geboren is, beperkt hij zich tot het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen en slaagt hij er allerminst in een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Dienaangaande oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers op goede gronden dat verzoeker geen vrees voor vervolging inroept ten opzichte van Sierra Leone: *"U gevraagd waarom u vertrokken bent uit Sierra Leone (gehoorverslag CGVS, p. 13), verklaarde u dat [u vertrokken bent] omdat u alleen was, dat u geen ouders meer hebt, dat vader F. [een priester] voor u zorgde en hij later gestorven is. U gevraagd of u alle redenen heeft vermeld waarom u Sierra Leone verlaten heeft, verklaarde u herhalend dat u alleen was, dat de priester stierf en u niemand meer had (gehoorverslag CGVS, p. 14). Het dient opgemerkt te worden dat u geen vrees voor vervolging inroept ten opzichte van, dan wel gewag maakt van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in, Sierra Leone. Er kan dan ook niet ingezien worden waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Sierra Leone, eerder dan het indienen van een verzoek om internationale bescherming, omwille van een vrees die u koestert ten aanzien van Nigeria. Het principe van internationale bescherming wordt immers gekenmerkt door een subsidiair karakter ten aanzien van de in het land van herkomst of nationaliteit aanwezige beschermingsmogelijkheden. Dit principe impliceert dan ook dat u – binnen de grenzen van het redelijke – al het mogelijke doet opdat u bescherming zou worden geboden door de autoriteiten van het land waarvan u afkomstig bent en waarvan u de nationaliteit bezit. Gezien bovenstaande vaststellingen – waaruit blijkt dat u afkomstig bent uit Sierra Leone, en dat u zowel de Nigeriaanse als Sierra Leonese nationaliteit bezit – dient vastgesteld dat aan deze vereiste niet voldaan is."*

Verzoeker wijst er voorts op dat Sierra Leone vorige zomer getroffen werd door modderstromen waarbij veel mensen om het leven zijn gekomen en er nog steeds een vrees heerst voor een nieuwe ramp en een zeker risico op het uitbreken van cholera. De Raad merkt in dit verband op dat verzoeker, om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, dient aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De door verzoeker in onderhavig verzoekschrift beschreven moeilijkheden in Sierra Leone, meer bepaald de vrees voor een nieuwe natuurramp en de vrees voor het uitbreken van cholera, vertonen geen *nexus* met één van de voormelde vervolgingsgronden en kunnen bijgevolg niet aanzien worden als 'vervolging' in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

2.3.2.6. Tot slot merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen pertinent op als volgt: ***"Wat betreft uw wens om samen te blijven met uw kinderen in België, dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure – een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van de procedure familiehereniging."***

2.3.2.7. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet verzoeker aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, hetgeen *in casu* niet het geval is zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielaanvraag, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaanvraag van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht geoordeeld als volgt:

“Met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Nigeria, kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (‘COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram’ dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Delta te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Delta actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de veiligheidssituatie in Sierra Leone, dient vastgesteld dat er het CGVS over geen enkel element beschikt waaruit zou blijken dat er in Sierra Leone sprake is van een gewapend conflict.” Verzoeker brengt geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehanteerde informatie (zie map ‘Landeninformatie’) onjuist of achterhaald zou zijn en evenmin voert hij enig inhoudelijk verweer tegen de voormelde analyse van de veiligheidssituatie. Aldus wordt deze analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker via videoconferentie op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.5. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Waar verzoeker vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

De middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier januari tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER